

Inhoud

Over Beth Moore	11	Week 3 Woorden die bevrijden	98
Over Melissa Moore	12	Dag 1 Haastig om te horen	99
Over deze bijbelstudie	13	<i>Hoorders, niet alleen lezers</i>	105
Inleiding	15	Dag 2 De volmaakte wet	108
Week 1 Een man die Jakobus heet	21	<i>Het geplante Woord</i>	114
Dag 1 Wat een familie!	22	Dag 3 Zuivere godsdienst	116
Dag 2 Opstandingskracht	28	Dag 4 De dwaasheid van sociaal onderscheid	122
Dag 3 De broer van de Heere	34	Dag 5 De koninklijke wet	128
<i>Jakobus en de nazireeërgelofte</i>	39	<i>De volmaakte wet van de vrijheid</i>	133
Dag 4 Drie steunpilaren	41	Week 4 Leven uit geloof	138
<i>Het concilie van Jeruzalem, deel I</i>	46	Dag 1 In zichzelf dood	139
Dag 5 Luister naar mij!	48	Dag 2 Vervolmaakt geloof	145
<i>Het concilie van Jeruzalem, deel II</i>	54	<i>De dans van eenheid & diversiteit</i>	150
Week 2 Een boek dat Jakobus heet	59	Dag 3 Iedereen leraar noemen	154
Dag 1 Enkel vreugde	60	Dag 4 Water en vuur	160
<i>De brief van Jakob</i>	65	<i>Luther, de wet en het evangelie</i>	166
Dag 2 Vraag er maar om	67	Dag 5 Wijsheid van beneden, wijsheid van boven	169
Dag 3 Een wilde bloem in de weide	73	<i>Zachtmoedigheid en wijsheid</i>	175
<i>Was Jakobus getrouwd?</i>	79	Week 5 Nader tot God	179
Dag 4 In de val van je eigen begeerten	80	Dag 1 Vanwaar al die strijd?	180
Dag 5 Vader der lichten	86	Dag 2 Vriend van de wereld	187
<i>Het genre van Jakobus</i>	92	<i>Volmaaktheid, deel I</i>	192
		Dag 3 Een leven onder God	196
		Dag 4 Maar één rechter	202
		<i>Volmaaktheid, deel II</i>	207
		Dag 5 Hoe is uw leven?	211

Week 6 Sterke gevolgen	218
Dag 1 Geven & nemen	219
<i>De olifant in de kamer</i>	224
Dag 2 God is terecht trots	228
<i>Het Oude Testament & Jakobus 5:11b</i>	233
Dag 3 Een ja dat ja is	235
Dag 4 Je kunt altijd iets doen	242
Dag 5 Bidden en voorbede krijgen	247
<i>Jakobus 5 in de praktijk</i>	252
Week 7 Op weg naar huis	258
Dag 1 Een laatste blik op Jakobus	259
<i>De theologie van de collecte</i>	265
Dag 2 Kostbaar in zijn ogen	267
Dag 3 Niet één steen	273
<i>Wie nam de leiding over?</i>	278
Dag 4 Levende stenen	281
<i>De nalatenschap van Jakobus</i>	286
Dag 5 En wat gaat er nu gebeuren?	290
Tips voor het memoriseren van Jakobus	297
Eindnoten	301
Invulpagina's met antwoorden	310

Over Beth Moore

Beth Moore is de schrijfster van een aantal populaire bijbelstudies over de aartsvaders, Esther, Mozes, Paulus, Jesaja, Daniël, Johannes, David en Jezus. *Breaking Free* (in het Nederlands uitgegeven als *Leven in vrijheid*), *Praying God's Word* en *When Godly People Do Ungodly Things* gingen allemaal over de strijd die de satan aanbindt tegen christenen. *Believing God* (God op zijn Woord vertrouwen), *Loving Well* en *Living Beyond Yourself* (Boven jezelf uit) gaan erover hoe je als christen vol overwinning kunt leven in de wereld van vandaag. *Stepping Up* gaat over aanbidding, en roept ons op tot een diepere relatie en omgang met God.

Beth en haar man Keith zijn verknocht aan de plaatselijke kerk; ze horen bij de Bayou City Fellowship in Houston, Texas, waar hun schoonzoon Curtis Jones voorganger is. Beth gelooft dat het haar roeping is om bijbelkennis te vergroten; ze wil gelovigen begeleiden om meer van Gods Woord te houden en er meer uit te leven. Beth is vol vuur voor Christus, bijbelstudie is haar passie, en het is haar grote verlangen om christenen zo te zien leven als Christus het bedoeld heeft.

Beth houdt van de Heere, ze houdt van lachen en ze is graag in het gezelschap van Gods kinderen. Ze leidt een actief leven, maar één ding staat bij haar op nummer 1: alles als verlies beschouwen omdat het kennen van Christus Jezus immers alles overtreft (zie Filipp. 3:8).

Bijeenkomst 1: Introductie

1 Korinthe 15:1-8

Ons avontuur met Jakobus begint niet met de brief van zijn hand, maar met een plan van Gods hand. Gods grenzeloze genialiteit komt hier naar voren in de manier waarop menselijkheid een rol speelt in het goddelijke verhaal.

‘Daarna is aan Jakobus’ (1 Kor. 15:7).

1. aan hen die dat het meeste hadden.

Denk eens na over een aantal daarvan die we bij name kennen, uit deze en andere verslagen.

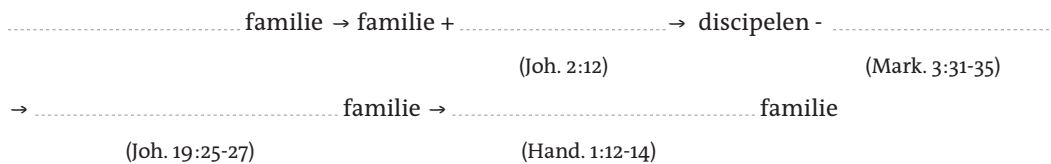
Johannes 7:1-9

‘Zijn broers dan zeiden tegen Hem ...’ (Joh. 7:3) is een van de twee citaten uit de evangeliën die betrekking hebben op Jezus’ broers. Denk eens na over wat hier vlak voor gebeurd is, in Johannes 6:60-66.

Het enige andere directe citaat van de biologische familie van Christus als geheel staat in Markus 3:21: ‘Zij zeiden: Hij is’

2. Jakobus doet zijn als

3. Jezus het begrip ‘.....’ radicaal.

1 Korinthe 15:9-11

4. Door de van God werd wat werd.

‘Tevergeefs’ (HSV; ‘zonder uitwerking’, NBV)

Grieks *kenos* ‘....., vergeefs, ineffectief,.....’

De strekking van het woord is: leeg, zonder inhoud, of

5. De kracht van de houdt in dat alleen het hoort te zijn.

Week 1

Een man die Jakobus heet

Week 1 Een man die Jakobus heet

Dag 1 Wat een familie!

Dag 2 Opstandingskracht

Dag 3 De broer van de Heere

Jakobus en de nazireeërgelofte

Dag 4 Drie steunpilaren

Het concilie van Jeruzalem, deel I

Dag 5 Luister naar mij!

Het concilie van Jeruzalem, deel II

Dag 1 Wat een familie!

DE PAREL VOOR VANDAAG

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.

Galaten 4:4-5

Er was een nieuw tijdperk aangebroken, het tijdperk waarvoor de tijd bestond. Toch kabbelde het leven aan de kust van het meer van Galilea voort zoals het gedaan had voor die afschuwelijke gebeurtenis. Een paar jaar eerder had koning Herodes in een vlaag van woede bevolen dat alle kleine jongetjes in Bethlehem afgeslacht moesten worden. Tegen de tijd dat het bevel uitgebracht werd, was er al een engel van God aan Jozef verschenen, in een droom. De engel had hem gezegd dat hij snel naar Egypte moest vluchten, met Maria en het kind dat door de heilige Geest uit haar geboren was.

Denk niet dat zulke dromen vaak voorkwamen. Jozef had er in totaal twee gehad. Maar hij begreep heel goed dat hij zich beter niet nog een keer om kon draaien om er morgenochtend verder over na te denken.

Niets ging zoals gepland. De meeste Joodse mannen leefden niet op deze manier. Ze wisten wat er ging komen. Het enige wat een Joodse man hoefde te weten was wat zijn voorvaders wisten. Hun vak was zijn vak. Hun huis was zijn huis. De belangrijkste beslissingen in zijn leven waren van tevoren al genomen door diezelfde vader. Pa koos een bruid voor hem uit in een zakelijke overeenkomst die even romantisch was als een lening bij de bank. De traditie ontnam een Joodse jongen al vanaf zijn geboorte bij voorbaat zijn spontaniteit. Dat wil niet zeggen dat het leven slecht was, maar zelden verliep het anders dan normaal.

Op het moment dat Jozef vernam dat de vrouw die hem toegezegd was een kind verwachtte, kreeg die normaliteit vleugels en ging ervandoor als een raaf naar de woestijn. Opeens kon de timmerman alleen maar het onverwachte verwachten. Als de engel van de Heere niet specifiek gezegd had dat ze naar Egypte moesten vluchten, zou de gedachte alleen al verbijsterend zijn geweest. Hij had nooit kunnen denken dat de jammerkreten van de onderdrukten in de wereld weer vanuit Egypte tot de hemel zouden opklinken – deze keer door middel van de kreten van een peuter die voorbestemd was om de Verlosser te worden. Nee, niets ging zoals gepland.

Jozef is wellicht een van de zeldzame mensen uit de wereldgeschiedenis geweest die dachten dat ze maar het beste konden gaan slapen als ze leiding nodig hadden. De ene nacht na de andere bracht geen verlossend woord. Toen hij zich begon af te vragen of ze voor altijd verbannen zouden blijven, verscheen de engel van de Heere een derde keer aan hem in een droom. ‘Sta op, neem het Kind en Zijn moeder met u mee, en ga naar het land Israël.’

Vul de rest van het citaat uit Mattheüs 2:20 maar aan.

‘... want zij die

Lees nu Mattheüs 2:21-23. Waar vestigde het gezinnetje zich en waarom?

.....
.....

In Mattheüs 2:22 staat weer een droom beschreven. Als je niet beter wist, zou je kunnen denken dat het ontvangen van goddelijke berichten in je slaap naamsgebonden is. In beide testamenten is Jozef immers een dromer.

Sommige dromen die de Jozef uit het Nieuwe Testament had, leken meer op nachtmerries. Kun je je voorstellen wat er door het ouderpaar heen is gegaan bij de wetenschap dat veel baby's stierven terwijl het kind waar Herodes naar op zoek was het overleefde? Ze konden nog niet begrepen hebben dat uiteindelijk velen zouden leven omdat degene waar de mensheid naar op zoek was zou sterven. Aan de andere kant, misschien was dit de betekenis achter die vreemde woorden van Simeon in de tempel toen hij het kind Jezus in zijn armen had.

Uiteindelijk zouden velen leven omdat degene waar de mensheid naar op zoek was zou sterven.

Lees Lukas 2:34-35. Verplaats jezelf in Maria's situatie. Welke indruk zouden de woorden van Simeon op jou maken?

.....
.....

--▼-----
Daarom zal de
Heere Zelf u een
teken geven: Zie, de
maagd zal zwanger
worden. Zij zal een
Zoon baren en Hem
de naam Immanuel
geven.

Ook door onze eigen ziel zal een zwaard gaan. Tegen de tijd dat Jozef en zijn gezin zich eindelijk in Nazareth gevestigd hadden, waren Maria en hij waarschijnlijk tot de conclusie gekomen dat het zwaard dat door haar ziel zou gaan, haar hart al getroffen had en dat de schade al was aangericht. Dat zwaard had hen weggerukt bij hun families en had hun angst aangejaagd door de kindermoord. Het had hun hielen verwond, alsof er een bezeten wolf tot aan Egypte toe achter hen aan gezeten had, het had hun hun thuis afgenomen en hen op de vlucht doen slaan. *Eindelijk*, hebben ze misschien wel gedacht. Dit was hun nieuwe normale situatie. Denken dat je het ergste achter de rug hebt is fijner dan verwachten dat het ergste nog moet komen, en korte tijd zullen Maria en Jozef gelijk gehad hebben.

De Bijbel informeert ons heel ingetogen: 'Jozef ... had geen gemeenschap met haar totdat zij haar eerstgeboren Zoon gebaard had' (Matth. 1:25). De jonge vrouw die aan de vergetelheid ontrukkt was, werd het teken dat in Jesaja 7:14 voorzeggd was: 'Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.' In Mattheüs 1:23 staat de naam voor ons vertaald; als je dat goed op je in laat werken, kan het je op je knieën brengen. 'Immanuel' betekent: God met ons.

Ziehier het evangelie. Het Goede Nieuws op zijn best.

Degenen onder ons die gewend zijn aan alles onthullende televisie, vinden het misschien jammer dat de Bijbel zo ingetogen is. We weten niet hoe het echtpaar hiermee omgegaan is. Zelfs degenen die neigen te denken dat ze eeuwig maagd was, willen het er niet over hebben. Laten we dat dan ook maar niet doen. Er is echter wel meer over bekend hoe het verder ging.

Lees Mattheüs 13:55-56 en schrijf op wat het minimum aantal kinderen was in het gezin van Jozef en Maria:

Omdat Jezus ontvangen is door de heilige Geest en niet dezelfde vader had, kunnen we hen halfbroers en -zussen noemen. De kindensterfte was hoog in die tijd en slechts de helft van de bevolking overleefde de kindertijd, dus misschien zijn er in dit gezin wel meer dan zeven kinderen geboren.¹ In het evangelie van Mattheüs staat dat Jezus 'zusters' had, maar we weten niet hoeveel, en we weten niet hoe ze heetten.

De broers worden echter wel met naam en aantal genoemd. Schrijf ze op in de volgorde waarin ze vermeld worden.

.....

Zet een kringetje om de eerste naam.

Daar staat het zwart-op-wit: jouw kennismaking met de hoofdpersoon die ons de komende zeven weken zal vergezellen en zal onderwijzen. Dit is Jakobus, de halfbroer van Jezus Christus. Je kunt iemand niet echt kennen tenzij je iets weet over zijn gezinssituatie. We kunnen iets over Jakobus' achtergrond te weten komen via de familie van Jezus. We kunnen er vrij zeker van uitgaan dat Jakobus als tweede zoon geboren is omdat hij als eerste van dat rijtje vermeld staat, zoals gewoonlijk in geschriften uit de oudheid.

Misschien vergis ik me daarin, maar ik heb een ander beeld van iemands levensverhaal afhankelijk van de grootte van iemands gezin van herkomst. Mijn collega Evangeline kwam uit een gezin met tien kinderen. Ik kan haar niet in hetzelfde licht zien als een andere collega, Kimberly, die enig kind was. De ene is niet beter dan de andere maar wel anders. Een groter gezin betekent een kleiner huis, niet zozeer per vierkante meter maar per gemiddelde woonruimte per persoon. In de dagen van Jezus en Jakobus hield dat voor grote gezinnen in kleine huizen in dat hun maaltijden, werk en spel voornamelijk buitenshuis plaatsvonden. Als het avond werd, was het slaapgedeelte hutjemutje, en je kunt ervan uitgaan dat het hele gezin wakker lag als Jozef snurkte.

Ik denk ook dat mensen gevormd worden door de grootte van de stad of het dorp waar ze vandaan komen. Scott Korb, auteur van *Life in Year One*, denkt dat Nazareth in de eerste eeuw ongeveer vierhonderd inwoners had.² De wegen waren onverhard en er waren maar weinig openbare gebouwen. De huizen hadden allemaal maar één verdieping, ze waren gemaakt van aarde en stenen, en hadden rieten daken.

De ramen van de huizen waren meestal vrij hoog 'waardoor licht en ventilatie kon binnenkomen maar voorbijgangers niet naar binnen konden kijken wanneer je op een stromatje lag te slapen.' Zoals Korb schrijft: 'Je zou je meel malen, maaltijden koken en die opeten op de binnenplaats.'³ Buren aten vaak gezamenlijk op die aangrenzende binnenplaatsen, een feit dat een gezelligheidsmens als ik wel leuk toelijkt, zolang je maar van weggooibordjes eet. Maar dat deden ze niet. 'Iedereen gebruikte bekens, kommen en voorraadpotten van kalksteen of kalk – wij kennen het als Herodiaans aardewerk.'⁴

Het begrip koolhydraatarm kwam niet voor in het eetpatroon van de inwoners in Nazareth uit de eerste eeuw. Ongeveer 70 procent van hun dagelijkse calorieën bestond uit brood, dus je kunt je voorstellen dat Jezus en Jakobus vaak samen brood braken, misschien wel meerdere keren per dag.⁵ Dat was zo'n belangrijk deel van hun menu dat *lehem*, het Hebreeuwse woord voor *brood*, in de volksmond de term voor eten in het algemeen werd.⁶ Dat is ongeveer zoals ik het woord *cola* gebruik. Mijn dochters en ik gaan vaak ergens even 'een colaatje

drinken'; maar wanneer we bestellen, nemen zij ijsthee en ik een kersenlimonade. Iedereen begrijpt wat we bedoelen. Dat hadden de Israëlieten met het woord brood, toen Jezus en Jakobus opgroeiden.

Wanneer we dit beeld schetsen van hun jonge levensjaren, bedenk dan dat we het alleen hebben over hun omgeving en hun omstandigheden, niet over hun karakter of roeping. De ene was de zoon van Jozef. De andere was de Zoon van God.

Kom niet meteen tot de conclusie dat die dorpsjongens nooit in de stad geweest zijn.

Wat staat er in Lukas 2:41 over de reisgewoonten van het gezin van Maria en Jozef?

.....
.....

Dit was maar een van de drie feesten van de Heere die Joodse mannen in Jeruzalem moesten bijwonen. Ze hoefden niet hun hele gezin mee te nemen, maar velen deden dat wel. De meeste gezinnen maakten de reis driemaal per jaar. Lees de verzen die erop volgen in Lukas 2:42-52.

Bekijk de informatie uit vers 44; hoe konden die beide ouders nota bene een hele dag gereisd hebben zonder te beseffen dat hun 12-jarige zoon er niet bij was?

.....
.....
.....
.....

Zo was het leven in de eerste eeuw. Ze leefden gemeenschappelijk, aten samen met de burens en reisden in karavanen. Geen enkel gezin is volmaakt, maar één gezin in Nazareth had een jongen die dat wel was. We kunnen Jakobus niet echt leren kennen totdat we hem zien opgroeien naast zijn bijzondere broer ... Jezus. Wat had Jakobus een vreemde jeugd.

Beschrijf als afsluiting van deze eerste les in het kort op de volgende pagina hoe jouw eerste levensjaren waren; noem de grootte van je gezin, je woonplaats en het eten dat je meestal at. Deel deze feiten in de tweede bijeenkomst met je groepje om elkaar beter te leren kennen. Ik ben blij dat je meedoet. De anderen zullen dat ook zijn. Ik bid dat je gefascineerd raakt door Gods Woord en dat het je in vuur en vlam zet voor Hem. Onze God is een verterend vuur.

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.